

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 6. Autoritates & exempla de hac materia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

possumus Deo adscribere? Ista enim non permittit modo verum etiam deliberato consilio procurat, excitat, immittit: nec solum inimicis suis in poenam, sed & amicis suis fidelissimisque famulis ad materiam virtutis & perfectionem sanctitatis, adeo ut videatur tanquam singulari beneficio obstringere sibi pro alijs dilectos quibus durissima quaeque & acerbissima toleranda immittit. Hoc modo se gessit erga filium suum unigenitum omnesque eximios sanctos & amicos suos.

§. VI.

Autoritates & exempla.

Materiam hanc paulo post deducam latius; hic jam nihil aliud intendo quam declarare istud generale principium: quod quaecunque nobis eveniunt, in Deum referre possumus. Res quippe creatæ omnes in manu Dei sunt: & quidquid sunt, possunt, earumque functiones, motus & effectus omnes ita ab ejus concursu & adjutorio, quod distribuit singulis, dependent, nihil ut in caelo terraque fiat quod ipse non faciat & producat, permittat aut procuret. *Quis est iste qui dixit, ut fieret Domino non jubente? Ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona?* Thren. 3. Et Ecclesiasticus disertè asserit: *Bona & mala, vita*

& mors, paupertas & honestas à Deo sunt. Patriarcha Jacob timens iram fratris sui obtulit illi munera, benedictionem appellatam, ait, *donavit mihi Deus tribuens* Gen. 33. David loquens de Joseph à fratribus suis venundato mercatoribus in servum, ait: *Et misit* nempe Deus, *ante virum* psal. 104. Joseph ipse impietatem fratrum suorum erga se exercitam excusans *salute vestra*, inquit, *misit me Deus in Ægyptum* Et iterum. *non vestro consilio Dei voluntate huc missus sum* Immo providentiam Dei paternam erga se agnoverunt. Nam cum coemptum in Ægyptum mentum reportarent in patriam, *in itinere aperto unus sacco ut daret jumento pabulum diversorio, contemplatus pecuniam in ore sacculi, dixit fratribus suis: Reddita est mihi pecunia, et habetur in sacco.* Et obstupesceruntque mutuo dixerunt: *Quid enim est quod fecit nobis Deus?* Non fraudi non enim nec ipsi pro regi Ægypti, cuius tamen erat saccis pecunia imposita, sed soli Deo attribuere: nec immerito; Deus enim liberali voluntate Josepho inspirat, hujus imperio sic ordinaverat per ditorem ejus, immò verò per semetipsum proximè siquidem nihil omnino in tota

universitate efficitur ad cuius molitionem non concurrat ipse velut princeps causa, & se intimè applicet unà cum causis creatis tantumdem, imò efficacius influens. Concludo hæc illustria testimonia eximio sensu quem habuit de divina providentiâ sanctissimus Indorum Apostolus Franciscus Xaverius, quæque scribès ad S. Ignatium Generalem suum rationemque reddens status animæ suæ, his illi verbis declaravit: Equidem cum Dei nutu atque imperio omnia gubernari certò sciam, nihil omnino metuo præter ipsum Deum; cum res creatæ quantumvis noxiæ, non nisi quatenus ille sinit, nocere hominibus queant. Famelici Leones non audebunt sine illius permissu attingere sibi oblatam prædam: venti etiam validissimi sine flatu motuque consisterent, nisi ipse impelleret. Providentiâ ejus usque ad peccata conatusque dæmonum atque impiorum hominum se extendit; ipse multò ante præscivit omnia, permittit, patitur, gloriam inde suam colligit, cohibet eorum cursum, eum placuerit, & ut verè dicam, nihil nobis nocere possunt nolentibus. Quid igitur præter Deum formidamus? Hujusmodi suscipiebat cogitationes vir ille Apostolicus admirabili invictaque in Deum fiducia plenus. Dic nunc, si quis es

modicæ fidei, posse tam præclare stabiliri
pacem aut convelli aut everti.

Qui confidunt in Deo, Deum præsentem
bique agnoscunt.

Secundus fons vera pacis.

§. VIII.

Quinam sint recti, quinam distorti corde.

S. Augustinus in psal. 31. declarans quæ
sint illi quos psaltes regius sæpe appellat
rectos corde, & opponens his quos cum eodem
S. Doctore ob rationem contrariam verè
minare possumus distortos corde, ait, quod
primi illi sint, qui considerant Deum in omni-
nibus & per omnia præsentem, vitam docen-
tem & animam motusque omnibus rebus
creatis, quas immensitate essentiæ suæ
subtilitate suâ intimè pervadit: providentia
suâ æternâ disponit, operatur in omnibus
cum omnibus omnipotentia indefessa & in-
cunctitate inexhaustâ. Hinc illi attribuantur
ventus omnes, occursum, mutationes, et
cetera rerum suarum; sive illos permittat, sive
procuret, sive ipse exequatur se solo sine
operatione causarum secundarum. Omnia
tanquam de manu in manum sibi tradita
cipiunt à Deo, nec dicunt eum impijs. *Al-*